

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CIII. Benedic anima mea Domino &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Benedic anima mea Domino &c.

ARGVMENTVM.

Est gratiarum actio pro tota creatura, sic
sapienter cōdita ad usum hominis. Commem-
orat enim ordine miracula cœli, & terræ
& maris, pro quibus agit gratias.

*Cuncta creatarum memorat miracularerum,
Quas hoc uisibili fecit in orbe Deus.
Tam bene, quæ potuit sapientia nullius unquam
Exprimit hic, ipso sicut ab ore Dei.*

Propositio,
Laudabo Do-
minum.
Narratio quæ
habet enumera-
tionem creatu-
ræ.

Lux.
COELVM.

Aquæ cœli
Nubes.

Fulmina.
Venti.
TERRA.

VT Domino laudē et præconia digna canamus,
Deprompta ex animi pectore lingua sonet.

Mi Deus eximio quàm magnus & altus honore es:
Quàm tua præcipuum gloria nacta decus?

Concolor immensi lux te splendoris amicit,
Quàm uelut indutam tegmina uestis habes.

Tu magni extendis spaciōsa uolumina cœli,
Non secus ac pellis brachia fluxa nouæ.

Qui sua mobilibus cœnacula ponit in undis,
Proq; suis nubes curribus esse facit.

Qui rapidis pedibus quouis uelocior Euro,
Quantumuis celeres præuolat ante Notos,

Qui flammis ignemq; tuos facis esse ministros,
Ut sint præcones uentus & aura tui.

Terrarum ualidis fundasti basibus orbem,
Qui proprio semper pondere firmus erit.

Aequo

ABquoris hunc uasto uelas, ceu ueste, profundo,
 Nubiferos montes transiluisti aquæ.
 At simul increpites fugient, simul horrida mittas
 Fulmina, uoce tua præcipitante cadent.
 Eminuere loco montes planissima campi,
 Atq; inum ualles obtinuere locum.
 Præscriptos fines non transgredientur, ut olim,
 Non iterum terræ contegerentur aquis.
 Fontibus è paruis tu maxima flumina ducis,
 Ut sua montigenis uallibus unda fluat.
 Ex his ut potent totis animalia siluis,
 Possit ut aucta feris unda leuare sitim.
 Propter aquas uolucres sibi grata cubilia fingent,
 Carninaq; è ramis deliciosa canent.
 Nubibus humectas montes, tua munera tellus
 Sentit & est fructus dotea beata tui.
 Gramina producis iumentis pabula brutis,
 Atq; olera humana iussa uirere manu.
 Ut miserè culto uictum sibi comparet agro,
 Quæq; hominum curas uina leuare solent.
 Quoq; nitent facies succum felicitis oliuæ,
 Et panem, uires quo tueatur homo.
 Tu tua frondentis confortas robora siluæ,
 Et Lybani Cedros quas tua dextra colit.
 In quibus ædificant nidos sua regna uolucres,
 Atq; aliæ, & ranis noxia semper auis.
 In montes pauidæ fugiunt & culmina damæ.
 Antra quibus nomen terra refoffa dedit.
 Tu stata per dubiam signasti tempora Lunam,
 Sol habet occasus tempora certa sui.

P 5

Te

Terra in me-
dio mari tuta.

Fontes.
Flumina.
Animalia ter-
ræ.
Volatilia.

Pluuia.

Pabula.

Fruges.
Vinum.
Oleum.
Panis.
Siluæ ferarum
latibula, & do-
micilia auium.

Motus corpo-
rum cœlestium.

Nox.

Te tenebras ducente diem nox atra repellit,
Tunc se silua feris, tunc mouet omnis ager.

Tunc leo prædæ auidus rugit, tum quærit ab ipso

Dies.

Esuriens, rapido quod uoret ore, Deo,

At simul explicuit roseas Aurora quadrigas,

In sua quæq; abeunt auia lustra feræ.

Ad sua tunc redeunt homines opera, atq; labores,

Donec fera suum contrabat hora diem.

Quàm tua sunt uarijs opera exornata figuris,

Quàm Deus eximio cuncta labore facis.

Epiphonema
intertextit.

Quàm tu summe Deum sapienter cuncta parasti,

Plena iacens tellus est bonitate tua.

MARE.

Hoc magnum spacijsq; patens immanibus æquor,

Reptilibus plenum est innumerabilibus.

Sunt illic uarijs animantia facta figuris,

Magnaq; monstra, feræ, paruaq; monstra, fera.

Illic ueliferæ sulcant maria alta carinæ,

Quo tibi sunt Cete ludere iussa loco.

Pater uester in
cælis pascit ea
Matt. vj.

Te pater expectant hæc omnia, te uenerantur,

Pabula ut expedias tempore cuiq; suo.

Si dabis accipient, dextram si extendis apertam,

Diuina saturiam bonitatis erunt.

Consternatio
creaturarum.

At simul ut uultus auerteris ora benigni,

Consternata noui plena timoris erunt.

Natiui abstuleris uitalia munera flatus,

Mox subito interitu nil nisi puluis erunt.

Claudit narra
tionē Epipho
nemate.

Ac simul emittis flatum noua cuncta creantur,

Iam noua frons terræ, iam nouus orbis erit.

Aeternos Domini maestas duret in annos,

Lætetur factis, qui facit ipsa suis.

Cuius

Cuius ab obtutu tellus commota tremiscit,
 Fumus contactis montibus exprimitur.
 Hoc mihi quod uitæ reliquum uolet ipse relinqui,
 Ipsius expensum laudibus omne feram.
 Atq; utinam placeant illi mea carmina tantum,
 Ex quo sunt animæ gaudia sola meæ.
 De terra pereat peccator & impius omnis,
 Ex his dum reliquum nil superesse queat.
 Eia nunc igitur toto cane pectore laudes,
 Quas Domino debes fida Thalia tuo.

Votum.

Qui abutitur
 donis Dei, &
 non considerat
 in creatura po-
 tentiam & ho-
 nitatem Dei.

PSALMVS CV.

Confitemini Domino & inuocate.

ARGUMENTVM.

Est gratiarum actio pro beneficijs popu-
 lo Israel exhibitis. Refert autem ea ad mise-
 ricordiam Dei, & promissionem patribus fa-
 ctam. Sicut Moses Deuter. capit. xxix. plane
 eodem modo hæc enumerat.

A ueteri repetens Abraamo cuncta recenset,
 Usq; sub Aegypti regna relicta canens.
 Quæ Deus illorum respectu fecerit, usq;
 Dum Canaanitas sedibus eijcerent.

OFFiciosa Deo meritis date pectora grates,
 Qui petitis ueræ cunq; salutis opem.
 Quo decet ipsius celebrantes nomina cultu,
 Dicite per Gentes facta stupenda Dei.

Propositio,
 qua hortatur
 ad gratiarum
 actionem.

Concia